

Apare lunar, și se distribuie gratuit în Orașul Sebiș și localitățile Donceni, Prunișor și Sălăjeni

Un mărtișor plin de sinceritate și admirație!

Primar
Feieș Gheorghe

Legenda mărtișorului și semnificația zilei de 1 respectiv 8 martie, ne trimit în vremuri străvechi, pe vremea dacilor, când simbolurile primăverii erau realizate pe timpul iernii și se purtau după ziua de 1 martie. Aceste simboluri erau defapt, pietricele colorate în alb și roșu sau monede înșirate pe șnururi albe cu roșu. Acestea se purtau până la înflorirea copacilor crezându-se că aduc noroc și belșug în anul proaspăt trezit din adormire.

Acum, obiceiul este ca orice femeie – doamnă sau domnișoară – să primească un mărtișor de la bărbatul iubit, coleg sau cunoștință, pe care să îl poarte până în momentul în care înfloresc trandafirii sau vișinii. Atunci, mărtișorul primit se pune pe o ramură de vișin sau trandafir iar dacă planta respectivă va rodi înseamnă că posesoarea mărtișorului va avea noroc în anul respectiv. De asemenea există în alte locuri tradiția ca acesta să fie aruncat după o pasăre

pentru ca purtătorul să fie ușor precum aceasta.

Putem spune că luna martie este o lună a sărbătorii pentru că practic în această perioadă a anului natura se trezește la viață. După 1 martie, după alegerea "Babelor" urmează 8 Martie – ziua femeii, în special a mamei. Mama este cea mai importantă ființă din lume este cea care ne dă viață, care ne învață primele cuvinte, ne ajută să facem primii pași în lume și care este în stare să își dea viața pentru copilul ei.

Fiecare femeie așteaptă cu nerăbdare ziua de 8 martie, zi în care dorește să se simtă iubită și apreciată de persoanele dragi – soț, copii, prieteni, colegi... Tocmai de aceea nu trebuie să uităm să ne prețuim ce avem mai scump pe lume – mama, iubita, soția, bunica sau fiica. Să rupem din activitatea noastră puțin timp pentru ca ele să se simtă iubite și apreciate.

Țin să urez pe această cale tuturor femeilor din orașul nostru ca luna bucuriei, vestitoarea primăverii și dătătoarea de speranță și lumină să le aducă împlinirea celor mai frumoase vise, să le dea putere sănătate și încredere în ele și în capacitățile lor. Doresc ca nu doar de 8 martie să fie iubite și apreciate ci ca acest lucru să se întâmple de-a lungul vieții lor, iar copiii, soții sau prietenii lor să fie mereu conștienți de însemnătatea și rolul lor.

Primar Feieș Gheorghe

Urăm tuturor o primăvară frumoasă și plină de realizări. De asemenea, cu prilejul zilei de 8 martie, dorim tuturor femeilor din Sebiș, Prunișor, Donceni și Sălăjeni un sincer și călduros "La mulți ani!"

Primar, viceprimar, Consiliul Local!

Am intrat în Marele Post al Paștelui

Iubiți credincioși și credincioase, ne mai despart doar câteva ore până la intrarea în marele post al Paștelor. La Ioil, II cu 12 citim: "Intrați cu tânguire" - așa îndemna odinioară Dumnezeu pe poporul său, prin gura prorocului Ioil și cu același îndemn se adresează El nouă, tuturor, prin glasul Sfintei Biserici.

Cu ziua de mâine intrăm în Postul cel Mare al Sfințelor Patimi. Biserica, mireasa lui Hristos, își dezbracă azi podobeale și veșmintele strălucitoare și se îmbracă cu haine de doliuși luând trâmbița prorocului vestește fiilor săi că vremea sfântă a înfrânării, a învierii sufletești, prin taina mărturisirii a venit.

"Întoarceți-vă la mine cu toată inima, cu post, cu lumină, și cu tânguire." prin acest îndemn, Sfânta Biserică n- așteaptă ca oamenii să-și presare cenușă pe cap, nici să-și bată pieptul pe ulițe în semn de tânguire cum făceau jidovii de demult. Însă Sfânta Biserică dorește ca la vestirea Postului, fii ei să

fie pătrunși de simțirile înalte ale înfrânării și a învierii sufletești prin post și rugăciune.

Dacă vom cerceta cum stau lucrurile în vremea noastră, constatăm că oamenii nu înțeleg și nu prețuiesc postul cum se cuvine. >>> PAG. 2

A reînceput lupta pentru play-off!

Mult așteptatele partide de fotbal au reînceput vineri, când Național Sebiș a primit vizita celor de la Oșorhei. Emoțiile au reînceput să curgă prin venele iubitorilor fotbalului din oraș odată cu reînceperea goanei după puncte, în vederea meciu-

rilor de play-off. Până să ajungem acolo însă, este important fiecare punct pus în joc pentru ca echipa să poată intra în play-off cu o zestre bogată de puncte care să-i ofere un avantaj substanțial în fața contracandidatelor la promovare. >>> PAG. 6

Am intrat în Marele Post al Paștelui

>>> PAG. 1 O seamă de creștini provesc postul cu nepăsare. Pentru ei zilele ce vin nu aduc nicio schimbare în viața lor, nu se deosebesc întru nimic de rostul zilelor de peste an.

Alții, din respect față de legile bisericii, nu nesocotesc vremea postului și nu-l disprețuiesc dar, privind greutățile lui, îl așteaptă cu amărăciune și cu silă.

Abia o parte dintre credincioși intră în răstimpul acesta sfânt cu simțiri de bucurie, cu fața veselă cu înțelegere creștinească. Prin urmare, nu toată lumea-i lămurită cu privire la rostul și foloasele postului. Așa că astăzi vom arăta însemnătatea postului, vom întări inimile și cugetele și vom arăta roadele postului.

Iubiți credincioși și credincioase, când ținem post, gândul nostru cel dintâi ne duce la abținerea de la mâncăruri și băuturi în vederea desăvârșirii sufletești, din dragoste față de Dumnezeu. Ne punem acum întrebarea: "Ce rost are această înfrânare și pentru ce se face ea?". Ființa noastră omenească este alcătuită din două părți bine deosebite: din trup și din suflet.

Între ele trebuie să domnească cea mai desăvârșită armonie adică sufletul trebuie să fie cârmaciul vieții iar trupul să asculte de legile lui și să i se supună.

Dar lucrurile nu merg așa, ci între trup și suflet este de cele mai multe ori gâlceavă și neînțelegere. În acest sens, Sfântul Apostol Pavel la Romani cap.VII, v. 23: "Văd în mădulele mele o altă logică care se luptă împotriva legii minții mele adică împotriva sufletului și mă țin rob păcatului."

Dar asta nu se cade să se întâmple, iar ca să nu se întâmple, trebuie slăbite puterile cărnii. De aceea, Sfânta noastră biserică a așezat postul încă din cele mai vechi timpuri. Prin înfrânarea din zilele postului, iese la iveală biruința sufletului și descătușarea din lanțurile poffelor trupești și înălțarea lui liberă către Dumnezeu.

După cum se vede, în post

abținerea de la mâncare și băutură este doar un mijloc în vederea unui scop mai înalt, acela a abținerii de la păcat și a desăvârșirii sufletești.

Că ce folos ar avea cineva dacă ar mânca toată ziua numa fasole și cartofi și nu s-ar opri de la păcate? Ce ne ajută să nu punem fărâmă de carne în gură, dacă toată ziua înjurăm, bârfim, blestemăm, înșelăm sau poftim lucruri străine? Postirea deci, are rost și aduce folos, numai dacă merge mână în mână cu ajunarea sufletului, cu abținerea lui de la orice răutate sau păcat.

În sfârșit, postul mai este un minunat mijloc pentru a face căință pentru păcatele trecutului și pentru a-l împăca pe Dumnezeu prin milostivirea pe care trebuie să o avem față de cei în nevoi și suferință.

Noi oamenii suntem păcătoși cu toții, și de nenumărate ori, în fel și fel de chipuri, ne abatem de la poruncile sfinte și-l supărăm pe Bunul Dumnezeu.

Dumnezeu văzându-ne răi și îndărătnici, se mânie, ridică brațul și lovește. Pentru păcatele oamenilor El ne trimite tot felul de pedepse: boli, necazuri, lipsuri și nu de rare ori, războaie(cum de altfel și există, după cum știm cu toții în Orientul Mijlociu).

Dar ce mijloc ne stă la îndemână ca să potolim mânia Domnului, ca să scăpăm din nevoi? - Postul, căința și lacrimile de îndreptare va ajuta. Voi lua drept exemplu o întâmplare din Sfânta Scriptură: Era în vechime o cetate cu numele Ninive Aceasta, pe cât de mare era ca întindere și popor pe atât mare era și în fărădelegile sale. Fărădelegile ei, spune prorocul, s-au urcat până la cer. Atunci Domnul a hotărât să o nimicească. Însă înainte de a nimici cetatea, Dumnezeu l-a trimis acolo pe prorocul Iona ca să vestească ce-i așteaptă..

Prorocul Iona s-a dus, a prorocit și cuvântul său n-a fost zadarnic. Poporul când a auzit de primejdia ce stătea deasupra capului său, n-a zăbovit o clipă: a hotărât un post obștesc, s-au pus să postească toți: bărbați și femei, tineri și bătrâni.

Am intrat în Marele Post al Paștelui

>>> **PAG. 3** Toți n-au mâncat și n-au băut nimic vreme de trei zile. Ba însuși regele s-a coborât de pe tron și lepădându-și mantia de purpură a îmbrăcat un sac și a șezut în cenușă în semn de mare întristare. Și iată minunea s-a săvârșit! Dumnezeu când a văzut că poporul s-a întors de la calea lui cea rea, când a văzut această aspră postire, când a auzit suspinele de căință, s-a milostivit și nu i-a mai lovit pe cei din Ninive după cum citim în Sfânta Scriptură - "Atunci Dumnezeu s-a căit de răul pe care hotărâse să-l facă și nu l-a mai făcut."

Iubiți credincioși și credincioase oare nu suntem și noi o Ninive păcătoasă? Suntem. Atunci ne punem întrebarea, ce ne rămâne de făcut ca să scăpăm de urgia cerului și să ne putem mântui? Să luăm ca pildă cetatea ninivenilor. Să postim, să ne lăsăm de răutăți, să ne întoarcem la Dumnezeu și de vom face așa, să fim încredințați că Domnul nu ne va pedepsi. Părintele care ne va privi la umilințele și la zdrobirea in-

imilor noastre, ne va scoate din suferințele în care ne aflăm.

Pentru toate acestea, iubiți credincioși și credincioase să privim zilele ce vin cu bucurie și recunoștință pentru că postul ne îmblânzește învingerea poftelor trupești și biruința sufletului.

Postul ne ajută să putem face milostenie.

Postul are darul să ne poată izbăvi din cumplita suferință și din încercarea în care ne aflăm. Este tot ce poate fi mai trebuită în aceste zile.

Postul este închinat Mântuitorului Iisus Hristos și deci să pornim pe acest drum sfânt cu inimile înălțate. Să vă ajute bunul Dumnezeu ca după ce vom fi făcut închinarea creștinească, după cene vom fi căit și după ce ne vom fi curățit sufletul în apele Harului și a Sfintei Taine a Spovedaniei și a Împărtășaniei să putem ajunge cu fericire la luminatul Praznic al Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, căruia i se cuvine toată cinstea și închinăciunea, în vecii vecilor, amin.

În atenția fermierilor:

În anul 2014 puteți beneficia de sprijin financiar din fondurile europene și de la bugetul național în cadrul următoarelor scheme de plată / măsuri de sprijin:

- Schema de plată unică pe suprafață (SAPS);
- Ajutoarele Naționale Tranzitorii (ANT):

ANT 1: culturi în teren arabil ANT; 2: in pentru fibră ANT; 3: cânepă pentru fibră ANT; 4: tutun; ANT 5: hamei; ANT 6: sfeclă de zahăr

- Schema de plată separată pentru zahăr;
- Plăți compensatorii pentru măsurile de dezvoltare rurală.

Pentru a beneficia de sprijinul financiar, trebuie să te prezinți la sediul APIA în perioada menționată în invitația trimisă prin poștă, pentru a completa și a depune cererea de plată în format standard.

Prezintă-te la data și ora stabilite și vei folosi din plin timpul pe care APIA l-a rezervat pentru tine!

Pentru depunerea cererii după data de 15 mai, se vor aplica penalități de 1 % la sută pentru fiecare zi lucrătoare de întârziere. După data de 9 iunie, cererea de plată nu mai este admisă la calculul plății pentru anul în curs!

Condiții Generale

Să exploatezi un teren agricol cu o suprafață de cel puțin 1 ha, iar suprafața parcelei agricole să fie de cel puțin 0,3 ha; în cazul viilor, livezilor, culturilor de hamei, pepinierelor pomicele, pepinierelor viticole sau arbuștilor fructiferi, suprafața minimă a parcelei trebuie să fie de cel puțin 0,1 ha.

Obligațiile fermierilor

Să depui o singură cerere de plată la

centrul local / județean APIA unde ești arondat;

- Să declari corect toate suprafețele și culturile;
- Să identifiți și să delimitați corect fiecare parcelă agricolă exploatată;
- Să te prezinți pentru clarificări la APIA cu documentele solicitate, dacă ți se solicită acest lucru;
- Să declari toate parcelele agricole și să respecti normele de ecocondiționalitate (GAEC și SMR) pe toată suprafața agricolă a fermei. Nerespectarea uneia dintre aceste norme atrage după sine reducerea plăților, în funcție de gravitatea, amploarea și caracterul repetat al nerespectării acestora;
- Să respecti cerințele minime privind utilizarea produselor de protecție a plantelor și a fertilizanților pentru toată suprafața fermei, în cazul în care soliciți plată pentru măsura de agromediu;
- Să respecti cerințele specifice fiecărui pachet de agromediu, în cazul în care so-

licii plată pentru măsura de agromediu;

ricol al localității pe raza căreia este situată suprafața utilizată;

- Dacă ești administratorul numit al unei forme de asociere simplă (fără personalitate juridică), trebuie să prezinți și contractul de societate;

- Dacă depui cererea printr-un împuternicit, acesta trebuie să prezinte documentul de împuternicire valid și copia după CI/BI personal. De asemenea, atașează la dosar și copia CI/BI a titularului cererii;

- Dacă utilizezi apă pentru irigații, vei depune dovada /zile a dreptului de utilizare a apei;

- Codul exploatației zootehnice cu care ești înregistrat în Registrul Național al Exploatațiilor la ANSVSA;

- În cazul accesării Pachetului 5 agricultură ecologică, trebuie anexate următoarele documente:

- copie a contractului încheiat între organismul de inspecție și certificare și beneficiar;

- copie după fișa de înregistrare a beneficiarului în agricultura ecologică;

- copie după certificatul de conformitate sau mașter certificat;

- Dosarul cererii cuprinde și documentele aferente Ajutoarelor Naționale Tranzitorii (ANT) și cele aferente măsurilor de dezvoltare rurală, după caz.

Documente Necesare

Cererii de sprijin trebuie să îi atașezi:

- Copie CI/BI/pașaport;
- Dovadă cont bancar activ;
- Pentru persoanele juridice: actele care atestă forma de organizare, înregistrarea fiscală și numirea/ desemnarea unui administrator, după caz, în original;
- Documentele domveditoare ale dreptului de utilizare a terenului agricol declarat;
- Adeverința care atestă utilizarea terenului, conform înscrisurilor din Registrul ag-

ricol al localității pe raza căreia este situată suprafața utilizată;

- Dacă ești administratorul numit al unei forme de

asociere simplă (fără personalitate juridică), trebuie să prezinți și contractul de societate;

- Dacă depui cererea printr-un împuternicit, acesta trebuie să prezinte documentul de împuternicire valid și copia după CI/BI personal. De asemenea, atașează la dosar și copia CI/BI a titularului cererii;

- Dacă utilizezi apă pentru irigații, vei depune dovada /zile a dreptului de utilizare a apei;

- Codul exploatației zootehnice cu care ești înregistrat în Registrul Național al Exploatațiilor la ANSVSA;

- În cazul accesării Pachetului 5 agricultură ecologică, trebuie anexate următoarele documente:

- copie a contractului încheiat între organismul de inspecție și certificare și beneficiar;

- copie după fișa de înregistrare a beneficiarului în agricultura ecologică;

- copie după certificatul de conformitate sau mașter certificat;

- Dosarul cererii cuprinde și documentele aferente Ajutoarelor Naționale Tranzitorii (ANT) și cele aferente măsurilor de dezvoltare rurală, după caz.

Dacă nu respecti toate condițiile și obligațiile care îți revin, se aplică sancțiuni sau chiar excluderea de la plată!

CLASA I A

Urează tuturor doamnelor din Sebiș și din împrejurimi o primăvară cu mult soare și un călduros "La mulți Ani!"

Ziua de 8 Martie este recunoscută pe întreg Măpamondul ca sărbătoarea internațională a femeii. Luna martie este prima lună a primăverii când toată natura renaste și razele soarelui încep să ne mângâie ușor. Pura coincidență sau nu, în această lună se sărbătorește pe lângă martisor și ziua femeii, a mamelor. Femeia este cea mai importantă ființă din lume, mama și iubita, elemente fără de care întregul Univers nu ar exista. Cum și unde a luat naștere ziua femeii? Care sunt semnificațiile în plan internațional și la noi? Ziua mamei se sărbătorește încă de pe vremea zeilor din Olimp când exista un festival dedicat mamei tuturor zeilor și zeitelor pe nume Rhea în Grecia Antică.

Ziua femeii a fost recunoscută ca sărbătoare internațională în 1977, devenind o tradiție în majoritatea țărilor din Europa și S.U.A. În România în ziua de 8 Martie se sărbătorește Femeia. Până în decembrie 1989 se vorbea de ziua mamei. Din acest motiv se organizau spectacole dedicate mamelor. După Revoluția din 1989 noțiunea de ziua mamei este înlocuită cu ziua femeii.

Orice femeie așteaptă cu nerăbdare ziua aceasta, zi în care își dorește să fie răsfățată atât de soț, prieten, cât și de copii, rude și chiar colegi.

Îmi amintesc de primele serbări de grădiniță organizate cu ocazia zilei de 8 Martie. Îmi amintesc de felicitările pe care le confecționam, le scriam și le ofeream mamei în anii de școală în semn de

recunoștință. Acele obiceiuri frumoase s-au transmis din generație în generație cu multă gingașie.

Sărbătoarea tradițională pe meleagurile noastre, martisorul constituie o contribuție specific românească la zestrea de tradiții și obiceiuri cu care am intrat în Uniunea Europeană.

Cunoscutul snur din fire împletite din culori albe și roșii, reprezentând simbolul primăverii, norocului și bunăstării a fost și este nelipsit la această sărbătoare fiind daruit îndeosebi fetelor și femeilor începând cu 1 martie.

Împreună cu elevii am descoperit în săptămâna premergătoare fericitului și mult așteptatului eveniment o frumoasă legendă a martisorului. Astfel copiii au fost foarte încantați să afle povestea Brandusei, o orfană care se alipise la stana batranei Dochia. Aceasta era o fată harnică, cuminte și totodată pricepută la toate treburile gospodăriei. Trimisă de baba Dochia în munți pentru a-i aduce miere din stup, descoperă într-un bordei pe Martisor. Acesta era un flăcău asemenea ei: harnic, frumos și inteligent. Între cei doi se infrișău dragoste care nu a fost pe placul Dochiei. Din acest motiv când cei doi îndrăgostiți reușeau să fugă, Dochia pornea învolburată în căutarea lor. Urcând muntele aceasta își lepăda câte un cojoc dintre cele nouă pe care le îmbracase. Acesta este și motivul pentru care în poporul nostru există convingerea că primele nouă zile din martie sunt atât de capricioase și imprevizibile. Odată de-

scoperiți cei doi, Dochia arunca peste ei un blestem în urma căruia Brandusa se transforma în floarea care-i poartă numele iar Martisor ia chipul snurului specific martisorului. Datorită rautății de care a dat dovadă, Dochia este transformată de către Vifor într-o stână de piatră ce se zărește și astăzi în Ceahlău.

Semnificația culorilor alb și roșu sau modul de purtare al acestui snur a cunoscut variante de interpretare de-a lungul timpului sau a zonelor teritoriului nostru.

Cu o vechime de peste 8000 ani, atestată prin descoperiri arheologice, sărbătoarea martisorului a cunoscut un bogat bagaj de obiceiuri cu originea în credințele și practicile agrare. Amintesc câte ceva din aceste obiceiuri, câteva din ele păstrându-se și astăzi în unele sate: Femeile purtau la începuturi snururi confecționate din fire de cânepă, lână sau mai târziu bumbac. De ele atarnau pietricele din rău vopsite în al alb sau roșu, monede de aur, argint sau muguri și flori. Martisorul era prins la copii la gât, la mână sau la picior. Martisorul se purta până la sfârșitul lunii martie când el era atarnat într-un pom înflorit, în crengile visinilor, ciresilor, pe căsușă sau prunul înflorit ca să facă poame multe. Credința era că martisorul va fi ridicat spre soare de către rândunele, aducând noroc celui ce l-a pus în pom. Apoi monedele erau folosite pentru a cumpăra cas și vin roșu pentru că toată vara fetele să aibă fața albă și bucurioasă. Cu alb și roșu se împodobeau și primele

oi care intrau în stână sau primul plug iese la arat.

Semnificația celor două culori a cunoscut și ea diferite interpretări: roșul a reprezentat culoarea focului, a sângelui, a primăverii și era atribuită vieții. Albul reprezenta limpezimea apelor, albul norilor sau a iernii și înțelepciunea bărbatului. Snurul însemna împletirea inseparabilă a celor doi, femeia și bărbatul, permanentă mișcare a materiei sau continuitatea vieții după moarte.

Snurul este însoțit de mici cadouri, obiecte decorative: flori, animaluțe sau reprezentativul ghiocel. De multe ori aceste obiecte transmit un mesaj, sau urmăresc să dea gestului o anumită semnificație fiind astfel un prilej de bucurie.

Ziua de 8 Martie este ziua feminității, a frumuseții, a dragostei, ziua în care femeia este în centrul atenției, este sărbătorită de copii, de soți, de prieteni. Femeia, ființă delicată și sensibilă, este cea care dă viață și poate de aceea, în momentele grele, se dovedește mai tare decât bărbatul, iar în viața de zi cu zi, nu are voie să obosească nici la serviciu, nici ca mamă, nici ca soție. Răspândiți căldura și iubirea de ziua femeii și nu uitați că iubirea înobilează și face viața mai frumoasă alături de cei printre care trăiți.

Profesor invatamant primar,
Igaș Cristina Daniela.

Târg de Mărțișor

La liceu, activitățile extrașcolare sunt la ordinea zilei, ceea ce denotă implicarea dascălilor în a organiza o serie de activități pentru elevi și cu elevii. Aceste inițiativă merită aprecierile tuturor, deoarece stimulează creativitatea elevilor.

O astfel de acțiune s-a desfășurat și în perioada recentă, când cei din clasele mai mici au organizat la școală un adevărat târg de creație și producție de mărțișoare, elevii confecționând o gamă largă de mărțișoare pe care apoi le-au expus publicului spre vânzare.

Acest târg inedit s-a bucurat de un real succes, dovadă stând multitudinea de mărțișoare vândute.

MULTE, MULTE MULTUMIRI CUMPARATORILOR NOSTRI DRAGI! Copiii clasei I B au vândut 110 martisoare. Sa va poarte noroc! O primavara frumoasa tuturor!

Inv. Turnea Irina

Târg de Mărțișor

Clasa a III-a B și clasa pregătitoare B au realizat mărțișoare facute de mână pe care le-au vândut. O parte din banii strânsi i-au reținut, iar o parte o vor dona copiilor de la orfelinat.

Inv. Bun Arabela

Am confecționat lalele pe care copii le-au vândut cu 1 leu bucata, în scopul colectării de fonduri pentru copiii de la cele două orfelinate.

În demersul lor au folosit sloganul: „CUMPARAND O FLOARE, AJUTI UN COPIL!!”

Acțiunea caritabilă desfășurată a ajutat la colectarea unei frumoase sume de 266 lei, bani ce vor ajuta „Iepurasul de Paste”, să ajungă la copiii celor două orfelinate din oraș.

Au reușit să vândă toate florile confecționate de mâinile lor harnice, dar mai ales s-au descurcat foarte bine în acțiunea de promovare a acestei activități caritabile, care a început cu „o lalea roșie”, și care a ajuns acolo unde trebuie: în inimile și sufletele curate ale copiilor.

Inv. Ionescu Florica

Spitalele din Sebiș și Prăjești

Modernizare totală!

În momentul de față spitalele din Sebiș și Prăjești sunt cuprinse într-un amplu program investițional de modernizare.

Dacă anul trecut s-a investit în modernizarea laboratorului, inclusiv prin cumpărarea echipamentelor necesare, acum s-a trecut la reabilitarea totală a celor două spitale, investiție importantă în vederea asigurării unor condiții superioare a asistenței medicale pentru cetățeni.

Lucrările desfășurate la cele două spitale cuprind atât renovarea interioară, cât și cea exterioară.

S-au executat lucrări de pavare, de amenajare a curților interioare și peste tot în spitale se muncește de zor pentru renovarea completă a holurilor, secțiilor, camerelor de urgență, birourilor. Primarul Feieș Gheorghe prezent zilnic la cele două spitale pentru a verifica stadiul lucrărilor, ne-a declarat: „Investițiile pe care le facem în modernizarea

spitalelor sunt investiții majore, de amploare! Dorim să modernizăm total cele două unități sanitare, care după ce vor fi reabilitate complet vor constitui două spitale moderne

Investițiile le realizăm aproape în totalitate din resurse proprii și consider că ele sunt necesare deoarece în momentul când vom finaliza lucrările pe care ni le-am propus, Sebișul va dispune de două spitale la standarde europene. Nu este ușor să facem față financiar acestui program de modernizare pe care ni l-am propus, dar sănătatea cetățenilor orașului este mai importantă decât orice.”

Am fost și noi să vedem cum decurg lucrările și am constatat că nu se face rabat de la calitate și toate lucrările aflate în derulare în momentul de față se desfășoară într-un ritm susținut, intenția fiind finalizarea lor cât mai rapidă. Imaginile vorbesc de la sine!

La Spitalul din Prăjești

La Spitalul Orașenesc din Sebiș

A reînceput lupta pentru play-off!

>>> **PAG. 1** Ca atare această primă partidă oficială din acest sezon s-a desfășurat sub semnul emoției, tensiunea făcându-se simțită atât în teren cât și în tribune. Asta mai ales că, în ciuda eforturilor depuse de jucători, golul mult așteptat de toți sebișenii nu a apărut, scorul final fiind 0-0. Un rezultat care nu ne mulțumește deoarece sperăm ca Național Sebiș să obțină toate cele 3 puncte puse în joc. Din păcate însă jocul nu a fost cel pe care ni l-am fi dorit, caracterizându-se prin lipsa fazelor clare de gol, echipa noastră având pe parcursul celor 90 de minute doar o bară, șansă importantă pentru a înscrie care însă nu a fost fructificată.

Rămânem tot în fruntea clasamentului însă datorită rezultatului recent, presiunea este una mult mai mare, obiectivul fiind clar: Promovarea în liga secundă. În acest sens primarul Feieș ne-a declarat: "M-a nemulțumit jocul de azi, mai ales că echipa beneficiază de toată susținerea noastră și are cele mai bune condiții de pregătire față de toți adversarii din serie. Avem la Sebiș cea mai modernă bază sportivă, dotată recent inclusiv cu un punct sanitar, suntem cu plățile față de jucători la zi și le-am pus la dispoziție acestora tot ceea ce au nevoie pentru a obține promovarea. Nu învinuiesc pe nimeni pentru rezultatul obținut, dar îmi pun un semn de întrebare cu privire la seriozitatea jucătorilor fiindcă ei trebuie să dovedească în

teren că merită să fie apreciați de noi și că merită să evolueze la Național Sebiș. Acest nume reprezintă în momentul de față un adevărat blazon al orașului și toți jucătorii trebuie să se ridice la nivelul așteptărilor noastre. Promovarea nu este o obținere, ea trebuie realizată și dacă vom constata că trebuie să facem și schimbări la echipă pentru a o obține, cu siguranță vom face aceste schimbări."

Așadar Remiza obținută de a-i noștri pe teren propriu a adus o anumită supărare atât primarului nostrum cât și suporterilor veniți să vadă meciul. Sperăm însă ca următoarele rezultate să fie pozitive și să ne continuăm drumul către țelul mult dorit: Promovarea în liga secundă!

Ceea ce a fost însă cu adevărat frumos și trebuie amintit în paginile ziarului nostru, a fost atmosfera readusă în oraș, odată cu începerea sezonului fotbalistic: peste tot s-au reînceput discuțiile despre fotbal, au reapărut opiniile cu privire la ce ar trebui făcut ca echipa să meargă ca unsă, lumea a început să calculeze cu clasamentele în față, Sebișul parcă a renăscut! La noi în oraș sportul rege a reapărut odată cu primăvara, Sebișul înflorind parcă sub bagheta jocului cu balonul rotund. Se vede și din imaginile surprinse de noi, când toată lumea a venit la stadion pentru a vedea, a trăi și a simți spectacolul sportiv atât de drag sebișenilor. Un spectacol care se leagă de un singur nume: NAȚIONAL SEBIȘ!

Momente din istoria Prunișorului!

Spicuiți din monografia scrisă de înv. Vasile Brăiloiu

PRIMUL RĂZBOI MONDIAL

În vara anului 1914, nouri negri, amenințatori a furtună, pluteau pe deasupra Europei. Apăruseră neînțelegeri între popoare. Spre sfârșitul verii, s-au înclăștat, dezlănțuind primul război mondial. Se înfruntau două grupări de state: de-o parte era Franța, Anglia, Rusia, Belgia și Serbia, iar de cealaltă parte era Germania și Austro-Ungaria. Alături de Germania au mai intrat: Turcia - hv noiembrie 1914 și Bulgaria, în septembrie 1915. Alături de Franța a intrat Italia, în mai 1915.

România a păstrat neutralitatea armată până la 14 august 1916, când a intrat în război alături de Franța și Anglia, cu care încheiase un tratat prin care i s-a promis că va primi Transilvania, Bucovina și Banatul, la încheierea păcii.

În acest război devastator au participat și locuitorii din Prunișor. Au rămas în sat numai bătrânii, femeile și copiii. Cei înrolați erau încadrați în unități militare ungurești sau austriece și trimiși să lupte pe fronturile din Italia ori din Galitia. După trei ani de război, în Rusia a izbucnit revoluția.

În martie 1918, rușii au încheiat pact cu Puterile Centrale. Armata austro-ungară, în descompunere, a părăsit frontul italian, iar cea germană a fost silită să ceară încetarea luptelor, în noiembrie 1918.

La 2 noiembrie 1918, Ungaria și-a declarat independența de stat față de Austria. În acest timp, în Transilvania, Maramureș, Crisana și Banat, iau ființă gărzii militare și consun naționale românești. Consiliul Național Român, constituit la Budapesta, convoacă pentru 1 decembrie 1918, la Alba-Lulia, Adunarea Națională a națiunii române... aflătoare în Transilvania, Maramureș, Crisana și Banat, unde s-a hotărât unirea acestor români și a teritoriilor locuite de ei cu România.

La această adunare au participat și preotul Sabin Milclutia din Prunișor, învățătorul Covaci Patriciu din Sebiș și mulți alții.

Armata română intrase în Ardeal la 24 noiembrie 1918 și ajunsese până la izvoarele Mureșului. După adunarea de la Alba-Lulia, se stabilise linia de demarcație între Ardeal și Ungaria pe la satele: Aciua, Aciuta, Tălagi, Bodești, Pleșcuta și Guravăii (T. Mager, Ținutul Hălmagiului, voi. II, pag.9).

Când au părăsit fronturile de luptă, ostașii s-au întors pe la casele lor cu arme și muniții. încă în luna noiembrie 1919, în Ungaria a izbucnit o revoluție violentă. Militarii și civilii unguri s-au constituit în bande înarmate numite „gărzi roșii”. Devastau magazinele din localități și prigoneau pe românii care participaseră la adunarea de la Alba-Lulia. Urmăreau mai ales pe învățători și preoți.

Când a izbucnit revoluția, învățătorii români au participat la constituirea gărzilor naționale, care trebuiau să instaleze autoritățile locale românești, unde era cazul și să apere populația și avutul împotriva gărzilor roșii.

La Prunișor au făcut parte din garda națională Cofan Pantelie-Coercău, Săbău Pavel,

Matcău Teodor-Dodi și alții. Aveau sediul în casa nr. 44, la Hada Marioara.

Ca să scape de persecuții, învățătorul Covaci Patriciu din Sebiș, preotul Sabin Milclutia din Prunișor, preotul Țirla din Bârșa și mulți alții s-au refugiat în pădure la Codru, îmbrăcați în haine țărănești. Și-au construit colibă și acolo au petrecut iarna anului 1919. Cu alimente îi aprovizionau preotul Ioan Ardelean și învățătoarea Dascăl Ecaterina din Nădălbăști. (Inf. Radu Emilia, fiica învățătorului Covaci). „Către finea lunii ianuarie 1919, trupe maghiare demoralizate dezarmează gărzile românești și se plimbă cu trenuri blindate, amenințând că vor trece până la Brad, să alunge armata română de pe linia demarcatională. Din 14 februarie, ungurii încearcă să rupă cordonul de la graniță. În noaptea de 15/16 februarie, garda națională din Hălmagi distruge podul de fier de la Ciuciu (Vărfurile) și începe lupta. În 16 februarie, garda se retrage la Brad, înrolându-se în corpul voluntarilor Horia, revenind la Hălmagel numai peste 6 săptămâni, odată cu armata română. (T. Mager, Țitiutul Hălmagiului, voi II, pag. 133)

Armata română a pornit ofensiva de la Hălmagiu, în 16 aprilie 1919 (op.cit., pag. 107), pentru dezarmarea gărzilor roșii și eliberarea ținuturilor românești ocupate de resturile armatei maghiare. Pe locurile noastre, armata română a ajuns în săptămâna Paștilor. În ziua de Joia Mare a fost eliberat satul Căcărău de lângă Revetiș. În amintire acestui eveniment, locuitorii au cerut ca satul lor să se numească Joia Mare.

La podul peste Crișul Alb, spre Buteni și-a pierdut viața colonelul român Paulian. În amintirea lui, satul Găvojdia s-a numit Paulian (din 1926).

În seara zilei de Vinerea mare, pe la orele 22 armată* română a intrat în Prunișor, fiind primiți eu multă bucurie de către locuitori.

Din Prunișor s-au înrolat ca voluntari în armata română: Bogdan Pavel, Moldovan Ștefan, Popa Giuri 32, Hirina Nicolae, Toma Milente, Țica Emilian, Sas Ambrosie, Tocoian Ion. Sâmbătă, în ajunul Paștilor s-a întors și preotul din refugiu, putând să officieze serviciul „învierii” în libertate și siguranță deplină. Poporul era nespun de bucuros că în sfârșit, după suferințe de veacuri, s-a împlinit visul de a se uni cu patria mamă, România.

De la Prunișor, armata română a continuat înaintarea spre vest până a eliberat de sub ocupația străină toate localitățile românești. În cei patru ani de război, și-au pierdut viața un număr de 26 bărbați din Prunișor, rămânând în urma lor văduve și orfani. Au luptat pentru un ideal pe care n-au avut fericirea să-1 vadă îndeplinit, în urma jertfei lor și a altor sute de mii, libertatea și unitatea națiunii române.

Printre cei ce au rămas să îngrase pământuri străine cu trupurile lor amintim pe: Codrean Teodor nr.12 v., Sărac Gheorghe nr.22, Mos Pavel nr.22, Popa Nicolae nr.32, Popa Pavel-Păvut nr.33, Bun Pavel nr. 34, Filip Gheorghe nr. 41, Posa Ioan nr. 49, Cri-

șan Nica nr. 52, Hălămeșan Antonie nr.53, Bogdan Gheorghe nr. 55, Benea Teodor nr. 58, Săbău Moisă nr. 62, Cofan Nicolae nr. 76, Roșu Filimon nr. 79, Herbei Ioan nr. 81, Hârja Gheorghe nr. 89, Cofan Teodor nr. 84, Cofan Ioan nr. 87, Roșu Vasile nr. 91, Rat Gheorghe nr. 98, Lunga Dumitru nr. 101, Roșu Gheorghe nr. 102, Balaș Pavel nr. 103, Balaș Moisă nr. 103 și Cofan Vasile-Lica. Herbei Ioan nr.18 v. și-a lăsat brațul drept pe câmpul de luptă, iar Toader Todor nr. 18 v. și-a lăsat un picior. Statul român a căutat să ușureze suferințele și greutățile văduvelor, invalizilor și orfanilor, acordându-le și pământ, prin împroprietărire, cfe la reforma agrară din anul 1921. Și voluntarii au primit câte 2 iug. pământ.

În amintirea eroilor căzuți pe câmpul de luptă, a fost construită o cruce de lemn în anul 1928, pe care s-a săpat numele fiecăruia. Crucea a fost așezată în ulița a doua, lângă casa nr.42 v.

În fiecare an, la ziua eroilor, se făcea procesiune religioasă la acest monument.

REFORMA AGRARĂ DIN ANUL 1921

La sfârșitul primului război mondial, s-a făcut o reformă agrară, fiind împroprietărită cu pământ din moșiile boierești, luptătorii care s-au întors de pe front, invalizii, văduvele și orfanii. Comunile au primit pășuni și păduri comunale.

În hotarul comunei Prunișor se află moșia contelui Wenekheim compusă din mii de iugăre de pământ arabil, pășuni și păduri. În anul 1921, s-a expropriat o parte din această moșie.

La 15 martie 1921, primarul comunei Prunișor, Crisan Ioan, aduce la cunoștința „reprezentanței-comunale” că „bunul contelui Wenekheim s-a expropriat în întregime pentru stat în favorul comunelor”. (Proces verbal de ședință).

S-a făcut împroprietărirea îndreptățiților, dar nu s-au împărțit toate terenurile. Casa centrală pentru expropriere mai administra o mare parte din terenurile expropriate. Pentru acest fapt a fost impusă în plata impozitului către comuna Prunișor. Pentru anul fiscal 1925, trebuia să achite suma de 74.749 lei și 12 bani, înscrisă la poziția 249, în registrul „Rolul taxelor comunale pe anul 1925”

După multe tăgăneli, prin hotărârea nr.72/1928, a Comisiunii de ocol pentru împroprietărire, moșia Cristinei Weackheim, din hotarul comunei Prunișor, s-a parcelat și s-a împărțit locuitorilor.

Pășunile comunilor: Susani, Nădălbăști și Miniad erau situate între pășunea Prunișorului și hotarul spre Cărând, în continuarea țarinei topiiștenilor. Pășunea prăjeștenilor era situată la marginea de sud a comunei Prunișor. În continuare era pășunea Ignestilor și apoi a sebișenilor se întindea până la Teuz.

Pășunile comunelor Minead și Nădălbăști au fost folosite de locuitorii din Prunișor până în anul 1932. Când s-au gândit mine-danii și nădălbăni să vină cu vitele la pă-

șune, locuitorii din Prunișor s-au opus. Ba, când aceștia au venit cu primarul Mișca din Sebiș, prunișorenii, m frunte cu Bogdan Savel, au răsturnat căruța cu ei. După aceea, mine-danii și nădălbăni au adus sentință judecătorească și au intrat în folosința pășunilor. De data aceasta a venit la fata locului și primpetorul plasei Sebiș, Plorian Ștefanică și notarul Crâșnic. Primpetorul a ordonat păstorilor să scoată vitele din pășunile mine-danilor și nădălbăni. Apoi a ordonat notarului să trimită proces verbal la judecătoria de ocol Buteni pentru a fi despăgubite comunele Minead și Nădălbăști. „După aceea s-a făcut raport la prefectură. În raport se arăta că „spiritele în comuna Prunișor erau agitate”. (Procesul verbal din 18 mai 1932).

La vest de sosea, lângă pășunea prăjeștenilor, s-a delimitat o porțiune de teren care a fost împărțită în 44 loturi de casă, în extindere de câte 0,12 ha fiecare. Cu aceste loturi au fost împroprietărită unii locuitori din Prunișor. Astfel s-a format o tablă de sat care s-a numit Satul Nou sau Butuci. Un lot de grădină a fost atribuit pentru școală. Dar n-a fost folosit niciodată în acest scop.

La început au fost construite mai multe case aci, dar unii locuitori s-au mutat în satul vechi, pentru a fi mai aproape de instituțiile comunale. (Vancu Ioan, Covaci Petru).

La recensământul populației, efectuat în 1956, mai erau șase gospodării în Satul Nou.

La Vest de Satul nou, până lângă vale, a fost parcelată o bucată de pământ în extindere de două jugăre, cu destinația pentru „sport și tir”.

Păduri comunale

De la această reformă agrară s-au primit și păduri comunale. Prunișorul a primit 219 iug de pădure pe Dealul Hotar, în continuarea pădurii urbariale (nr. top. 606/b/l). Se spune că s-a primit pădure puțină pentru că în tabelele întocmite de primărie s-ar fi omis 100 de fumuri. Comuna Sebiș a primit 1000 iugăre, iar comuna Bârșa 692 iugăre. Cea mai mare parte de pădure a rămas în proprietatea statului. În anul 1937, comuna Sebiș, sprijinită de doctorul din localitate Ioan Groza, care atunci era prefect la Arad, a mai primit și pădurea din jurul țarinei Prunișorului (Ceriștea, Delutul, Ciotoaia și Jupul Dotii). În acest mod, grădinile pe care sunt construite cinci case ale țiganilor și grădina lui Bun Pavel, situate în colțul de nord-est al satului - peste drum - au devenit proprietatea Sebișului.

Pentru consolare, și comuna Prunișor a primit, tot atunci, 30 ha pădure în Cioaca Ulmului, ca și completare la pășune.

Prin anul 1945, s-a tăiat pădurea din Cioacă. Lemnul de foc a fost repartizat locuitorilor. Lemnul de stejar a fost donat de locuitori pentru reconstruirea bisericii.

Venind inflația și reforma monetară din 1947, biserica a pierdut aproape toți banii. S-a ales cu 15 mii bucăți de cărămizi.

(... continuare în numărul viitor al ziarului)

O bază sportivă de invidiat!

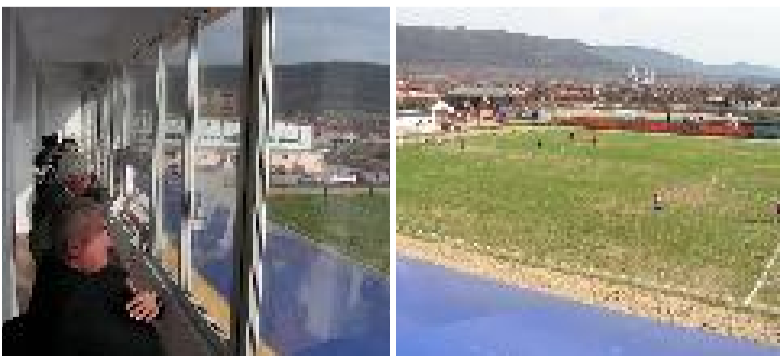
Cu ocazia acestui prim meci disputat de Național Sebiș, s-a pus în funcțiune și prima stație sonoră recent adusă la baza sportivă. Astfel toți suporterii prezenți au putut auzi imnul echipei din difuzoarele noului sistem recent achiziționat. De asemenea prin folosirea acestui sistem sonor modern și atmosfera creată înainte meciului precum și în pauză a fost una specială, la fel ca la marile cluburi sportive.

S-a montat și tunelul glisant prin care fotbalistii vor intra în viitor pe teren, încetul cu încetul pregătindu-ne pentru viitoarele meciuri din liga secundă.

Și la loja oficială s-au făcut noi schimbări în sensul că au fost aduse scaune pentru ca invitații, precum și oficialitățile federației și a cluburilor care ne onorează cu prezența să beneficieze de condiții optime de vizionare a partidelor de fotbal.

Mărțișorul la Sebiș!

De 1 Martie, am avut la Sebiș cu adevărat o zi a primăverii. O zi în care bucuria s-a simțit din plin peste tot, o zi a Mărțișorului. Ca în fiecare an, centrul civic s-a însuflețit de prezența coloratelor mărțișoare aduse de comercianți, spre încântarea tuturor.

Am putut vedea astfel un Sebiș în care doamnele și domnișoarele au primit în dar câte un mărțișor ca semn de cinste și respect, ca semn al primăverii!

Sebișul a fost cuprins de această atmosferă a bucuriei, renașterii naturii, atmosferă surprinsă atât de frumos și în imaginile noastre.

Semnificația Mărțișorului

Acesta este cunoscut în tradiția populară românească sub numele de „funia anului”. Mărțișorul adună laolaltă săptămânile și lunile celor două anotimpuri vară și iarnă, simbolizate de șnurul bicolor.

În această zi, doamnele și domnișoarele primesc cadouri sub formă de mici obiecte decorative legate cu un șnur roșu și alb. Roșul este culoarea dragostei, a verii iar albul este culoarea iernii. Mărțișoarele primite sunt pline de noroc și bunăstare. Simbolul se regăsește sub diferite forme tradiționale precum nelipsitul hornar, trifoi cu patru foi, aducător de noroc și sănătate celor ce îl poartă.

La început, mărțișorul era sub forma unei monede de aur care se atașa de o sfoară și se pune la gât. Moneda avea o semnificație aparte, era aducătoare de putere și noroc.

Un obicei povestit de bătrâni este acela că părinții puneau copiilor mărțișoare ca să fie curați ca argintul și să nu-i scuture frigurile, iar fetele le poartă ca să nu fie arse de soare. Se spune că cine nu le poartă se ofilește.

Nu uitați

Recomandăm cetățenilor să-și plătească taxele și impozitele locale până în data de 31 martie. Dacă vor face aceste plăți până la data menționată mai sus vor beneficia de o reducere cu 10% a valorilor impozitelor pe clădiri și terenuri.

Vorbe din bătrâni - Martie

De va fi frig în 7 martie, vine iarna cea mică. De multe griji va scăpa plugarul, dacă în noaptea de „Bunavestire” va fi senin. Martie răcoros nu aduce an mănăs. Cu cât mai uscat va fi martie, cu atât mai umed va fi aprilie. Zăpada de la sfârșitul lui martie împruținează vinul. Roua din martie se face ploaie în aprilie. Tunete în martie arată an mănăs. Pulberea de pe drum se cântărește cu aur, iar tunetele din vreme vestesc foamete târzie.

Zodia berbecului (9 mar. - 9 apr.)

Aduce femei frumoase, domoale din fire, curioase și umblând după găтели, le place să audă laude.

Bărbații sunt cam iuți, le sare țandăra pentru nimica toată. Buni de gură, uită lesne făgăduiala. Le place să stea în capul mesei și repede iau hotărâri.

Sursa: După calendarul pe 140 de ani, editat în anul 1947.